

overbevist om, at det forældrepar, det lige nu handler om, har fået den meget grundige information og rådgivning, som også står omtalt i bemærkningerne, sådan at de er opmærksomme på, at det her ikke er nogen sikker vej til lykken, nogen sikker vej til, at deres lille dreng bliver helbredt. Men trods det ønsker de at få den behandling og få adgang til den.

Så tales der om, at man skal lytte til eksperter, og at der er en jordemoder, der er ekspert. Jo, men jeg synes unægtelig, at den jordemoders ekspertise er lidt særegen, når det handler om at antyde, at man vil iværksætte en for sent provokeret abort for at redde et alvorligt sygt barn. Det er jo i strid med alle regler, det er fuldstændig ulovligt at gøre det. Så hvis den jordemoder forestiller sig, at hun skulle være med til det, så har hun altså forbrudt sig mod dansk lovgivning.

Tilsvarende at man skulle fremprovokere en fødsel før tid, og her nævnes oven i købet 3-4 måneder for tidligt: Det er jo fuldstændig vanvittigt at forestille sig, at man vil sætte en fødsel i gang 3-4 måneder for tidligt med en mikroskopisk chance for, at barnet kan overleve.

Derfor: Vi kan godt lytte til eksperter, men når vi er færdige med at lytte til eksperterne, er vi politikere, og vi skal tage en beslutning ud fra vores menneskesyn i sager som de her, ud fra vore egne etiske og moralske overvejelser, ikke ud fra, at man kan finde en ekspert, der siger det ene, og en anden, der siger noget andet.

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde i går: Den konservative folketingsgruppe kan stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Fru Else Theill Sørensen sagde, at det bare er et lille skridt. Altså vi i SF har ikke haft lod og del i Kristendemokraternes begrundelse. Vi har sagt, at selv hvis det her var i orden, så sådan og sådan.

Er det blot et lille skridt? Den begrænsning, der har været i loven hidtil, har jo været, at behandlingen skulle være for det barns skyld, som skulle fødes. Det har været en meget klar begrænsning. Man måtte ikke lave det her, hvis der ikke var den begrænsning. Og det vil sige, og det kan man diskutere betimeligheden af, at det derudover var tilladt at søge efter vævsforlidelighed.

Nu ophæver man den begrænsning, der giver det barn, der skal fødes, retten i sig selv. Man

kan altså sige, at de forældre, vi står med nu, ikke ville få et barn på den her måde, hvis det var et barn, de skulle have.

Betragter Det Konservative Folkeparti det som et lille skridt, at man nu definitivt slår fast, at det er helt tilladt at undfange og føde et menneske med det ene formål – uanset al den kærlighed, vi er enige om vil møde det barn – at blive et middel for et andet barn?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Fru Margrete Auken taler om, at man kun må tage hensyn for det barns skyld, som skal fødes. Det er jo også rigtigt, men i det tilfælde, hvor man laver en kunstig befrugtning med det formål, at et barn skal få en lillesøster eller en lillebror, som kan hjælpe, men hvor der er den betingelse, at vedkommende har en arvelig sygdom, er det jo stadig væk sådan, i hvert fald i de tilfælde, vi har hørt om, at forældrene ønsker et barn mere, *fordi* de derved håber at kunne hjælpe deres allerede levende, syge barn.

Kl. 11.35

Så vil jeg godt lige anholde bemærkningen om, om Det Konservative Folkeparti mener, at det skal være helt tilladt at gøre det. Der er faktisk ikke tale om, at det, vi gør nu, er at gøre det helt tilladt. Det, vi gør, er at give Sundhedsstyrelsen en mulighed for i ganske særlige situationer under ganske særlige betingelser at give en tilladelse til, at dette behandlingsforløb iværksettes.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er rigtigt, når fru Else Theill Sørensen gør opmærksom på, at det, vi i dag har lovliggjort, også kun er noget, der bliver iværksat, hvis forældrene ønsker et barn, fordi de skal have hjulpet en søskende. Det er fuldstændig rigtigt.

Det er jo det, som jeg i mit indlæg kaldte det ultimative glidebaneargument, og jeg ved som sagt, at der er medlemmer i grupperne, der har været tøvende over for det, som er blevet mødt med, at det nu er tilladt at gøre sådan, og at man jo ikke kan diskutere det, for det er rigtigt, at det laves af de grunde.

Jeg synes, det har været dybt betænkeligt, men der er jo den der med: Du kommer med alle dine glidebaneargumenter. Så siger jeg: Jo, men på et eller andet tidspunkt bliver det pludselig tydeligt, hvad det er, vi har gang i. Og i den her